

РЕШЕНИЕ

№ 2956

гр. София, 16.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 14.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

като разгледа дело номер **1469** по описа за **2011** година докладвано от
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

5

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, Образувано е по жалба на Ч. Д. П. от Г.З. срещу Решение №184/09.02.2011 година на Комисията за Р. на Д. и О. на П. на Б. Г. К. Д. С. и Р. С. на Б. Н. А..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение.Твърди се,че не е доносничил ,не е zlepоставял никого, като единствената заслуга , която е искал от вербовалия го служител е да му съдейства за издаване на открит лист,за да отиде на събор с негова приятелка. Иска се отмяна на решението .

В съдебно заседание,оспорващият- Ч. П. Д.,редовно уведомен при условията на чл.137, ал.7 АПК,се явява лично и с адвокат С, редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и моли решението на Комисията да бъде отменено. Подробни съображения относно незаконосъобразността на оспореното решение ,развива и в представените по делото писмени бележки. Заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по оспорването- К. за Р. на Д. и за О. на П. на Б. Г. К. Д. С. и Р. С. на Б. Н. А.,редовно уведомена при условията на чл.137,ал.7 АПК, не изпраща представител.

Представителят на С.-прокурор П,изразява становище за неосновател ност на жалбата.

Административен съд С.-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените К. административната преписка писмени доказателства, е видно, че оспорващият притежава Картон образец 4, с дата на вербовката 31.07.1981 година от лицето

Р Б с псевдоним Изток, Категория – явочна квартира.

На 23.07.2010 година, Заместник-Изпълнителен директор на Агенция за социално подпомагане, уведомил с Писмо Председателя на Комисията за Р. на Д. и О. на П. на Б. Г. К. Д. С. и Р. С. на БНА, К. което приложил списък на лицата, работещи в Агенцията, измежду които и оспорващият Ч. П. Д.- Началник отдел” Социална закрила” в Дирекция”Социално подпомагане”, заемащ длъжността от 01.05.2003 година до 01.09.2006 година.

На 09.02.2011 година, Комисията за Р. на Д. и О. на П. на Б. Г. К. Д. С. и Р. С. на Б. Н. А., провела свое заседание и с Решение № 184 от същата дата установила и обявила П. на органите по чл.3, ал.1, т.12 и т.26- от Закона-Изпълнителни директори на изпълнителни агенции и ръководители на държавни институции, създадени със закон или с постановление на Министерския съвет, и техните заместници, главните секретари, генералните директори, заместник генералните директори, главните директори, заместник главните директори, директорите, заместник-директорите, началниците на отдели и началниците на сектори в централната и териториалната администрация на изпълнителната власт; измежду които и на оспорващия Ч. П. Д..

На същата дата с Писмо, изх. КИ-К-11-2461, Председателят на Комисията уведомил оспорващия и му изпратил извадка от Решението на Комисията.

Решението е връчено по пощата с обратна разписка на 11.02.2011 година лично на оспорващия/ видно от приложената на лист 50 от делото обратна разписка/.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства, представени удостоверения от страна на оспорващия ,кога и къде е учил.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд С.-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149 ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение № 184/09.02.2011 година на Комисията за Р. на Д. и О. на П. на Б. Г. К. Д. С. и Р. С. на Б. Н. А., представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 , ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове./ При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен колегиален по орган-това е К. за Р. на Д. и за О. П. на Б. Г. К. Д. С. и Р. С. на Б. Н. А., на когото изрично по силата на чл.4, ал.1 от Закона за достъп до Д. и за Р. на П. К. Д. служба и Р. С. на Б. Н. А. е предоставено правото да провежда и осъществява политиката на Република Б за разкриването, обявяването и съхраняването на Д. на Д. С. и Р. С. на Б. Н. А.. Това право е доразвито и залегнало и в разпоредбата на чл. чл.4, ал.1, т.2 от Правилника за дейността на Комисията. Наред с това, доказателствата по делото сочат, че на проведеното на 09.02.2011 година редовно заседание са присъствали всички девет нейни членове, което сочи, че решението е взето при необходимия и изискващ се по силата на чл.8, ал.2 от Закона за достъп и Р. на Д. и за О. на П. на Б. Г. К. Д. С. и Р. С. на Б. Н. А.. Решението е взето с явно гласуване. Спазени са изискванията за писмена форма и съдържа предвидените в чл.29, ал.2, т.2 от Закона реквизити, подписано е от всички присъствали членове-девет и то с единодушие.

При издаване на решението, Комисията е спазила процесуално правните разпоредби на Закона, както и материално правните. В тази насока, неоснователен е доводът на оспорващия, че решението е постановено при съществено нарушение на административно производствените правила в посока не изясняване на фактите и обстоятелствата и не уведомяване на оспорващия за започване на производството по издаване на решението. На първо място, самият Закон за достъп и Р. на Д. и за О. П. на Б. Г. К. Д. С. и Р. С. на Б. Н. А. е специален по отношение на АПК и в него административно-производствените правила не дават възможност

на Комисията да събира доказателства, допустими по реда на АПК/ както гласни, така и писмени, а само писмени доказателства. На второ място, именно специалните разпоредби на Закона изключват приложението на чл.35 от АПК за пълно и всестранно изясняване на обстоятелствата по делото. На следващо място, не уведомяването на оспорващия за започване на административното производство, не е съществено процесуално нарушение, защото той е упражнил правото си на защита/ на участие в процеса/ като е подал жалба срещу решението. За да е съществено едно нарушение, то то следва да е довело до ограничаване правото на защита на оспорващия, респективно на това административният орган, ако бе изяснил фактите и обстоятелствата би стигнал до друг извод- хипотеза ,която безспорно в случая не е налице.

В разпоредбата на чл. 24 от Закона за достъп и за Р. на Д. и О. на П. на Б. Г. К. Д. С. и Р. С. на Б. Н. А. е посочено, че. П. К. органите по чл.1 се установява при наличието на дейност като щатен или нещатен служител или секретен сътрудник на органите по чл.1, а в чл.25 от Закона е посочено, че . обстоятелството по чл.24 се установява въз основа на документи, съдържащи се в информационните фондове- за установяване на дейност на на секретен сътрудник - със собственоръчно написана или подписана декларация за сътрудничество; собственоръчно написани агентурни сведения; документи за получени възнаграждения; документи, собственоръчно написани или подписани от сътрудника, съдържащи се в делата на оперативен отчет; документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители.- каквото е порцесният случай/ представени са информационни дневници и картотеки, както и доказателства за унищожаване на досиетата на секретните сътрудници.

От така очертаните правни разпоредби е видно,че правомощието на Комисията по чл.4 от Закона е ограничено до установяване, т.е до констатиране принадлежността на лицата по чл.3/измежду, които и лица заемащи длъжности- Изпълнителни директори на изпълнителни агенции и ръководители на държавни институции, създадени със закон или с постановление на Министерския съвет, и техните заместници, главни секретари, генерални директори, заместник генерални директори, главни директори, заместник главни директори, директори, заместник-директори, началници на отдели и началници на сектори в централната и териториалната администрация на изпълнителната власт;,при което Комисията действа в условията на обвързана компетентност- при наличие на визираните в правната норма предпоставки да издаде административен акт с предписаното от закона съдържание.Тук законът не дава право на Комисията на свободна преценка дали да издаде административен акт или не при наличие на данни, че лицето е било агент или секретен сътрудник или не.

В настоящия случай,събраните по делото доказателства сочат, че оспорващият е бил съдържател на явочна квартира от 13.08.1981 година, обстоятелство ,установяващо се от приложените К. личното кадрово дело на оспорващия писмени доказателства/ според т.5 на параграф 1 от ДР на Закона, лично кадрово дело е организационна форма, в която се събират данни за кадровото развитие на щатните и нещатните служители. /Легално определение на понятието секретен сътрудник е дадено в разпоредбата на параграф 1,т.4 от ДР на ЗДРДОПБГДСРСБНА, според която, секретни сътрудници са Б. Г., оказвали негласна помощ на органите по чл. 1 в качеството на резиденти, агенти, съдържатели на явочни квартири, съдържатели на секретни (конспиративни) квартири, осведомители, доверени лица и информатори.

След като по делото са събрани доказателства/ по скоро наличие на документи посочени в чл.25,т.3 от Закона,/като документ според т.1 от ДР на Закона е всяка записана информация, независимо от материалния й носител, включително информацията в автоматизирани и комплексни информационни системи и бази данни, съвсем законосъобразно Комисията е издала решение,с което е обявила принадлежността на оспорващия Д. К. органите на Д. С.. Неоснователен е доводът на оспорващия, че Комисията следва да установи наличие на дейност като съдържател на явочна квартира,защото Комисията въз основа на доказателствата по

делото не е овластена да обсъжда въпроса извършвана ли е дейност или не от страна на оспорващия, а само и единствено да установи има или не П. на лицето К. органите по чл.3 от Закона, като при наличие на документи, съдържащи се в личното кадрово дело на оспорващия, законосъобразно Комисията е обявила принадлежността на оспорващия К. органите по чл.3, т.12 и т.26 от Закона. В тази насока, обстоятелството, дали оспорващият е имал контакти, кога същите са осъществени с вербовалия го служител, какво е искал от него като услуги, и че с нищо и на никого не е навредил, е неотнормимо К. спора, предмет на делото. Наред с това, именно това негово твърдение сочи на П. К. бившата ДС. На следващо място, обстоятелството, че през периода 1980-1986 година, оспорващият е учил в С 3, по никакъв начин не може да обуслови не П. К. органите на ДС, защото няма правна пречка лицето да бъде сътрудник/ съдържател на явочна квартира и да учи в друго населено място. Да се приеме обратното- че 6 години, оспорващият не се е връщал в родното си място е абсурдно и противоречи не само на правната, но и на всякаква житейска логика.

Издаденото решение съответства и на духа и целта на закона- да се обяви принадлежността на лицата К. органите по чл.1 от Закона въз основа на документи, съдържащи се в личното му кадрово дело и именно това са обективните предели на закона.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение отговаря на условията за редовно действие на административните актове, което предполага отхвърляне на предявеното срещу него оспорване.

С огледи изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. Ответникът по оспорването не е заявил претенция за разноски.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172 АПК, Административен съд-С.-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА Ч. Д. П. от Г.З. срещу Решение №184/09.02.2011 година на Комисията за Р. на Д. и О. на П. на Б. Г. К. Д. С. и Р. С. на Б. Н. А..

На основание чл.138, ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия, на ответника по оспорването и на С..

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото

.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: